

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2014. január 16.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — 2004/38/EK irányelv — A 16. cikk (2) és (3) bekezdése — Az uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjának huzamos tartózkodási joga — Ezen állampolgárok szabadságvesztés-büntetése időszakainak figyelembevétele”

A C-378/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2012. augusztus 3-án érkezett, 2012. július 11-i határozatával terjesztett elő az előtte

Nnamdi Onuekwere

és

a **Secretary of State for the Home Department**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök (előadó), J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot és A. Arabadjiev bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. június 27-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- N. Onuekwere képviseletében M. Henderson és C. Meredith barristers D. Furner solicitor megbízásából,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében S. Brighthouse és H. Walker, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: R. Palmer barrister,
- a cseh kormány képviseletében M. Smolek és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviseletében T. Henze és J. Möller, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: angol.

- Írország képviselőjében E. Creedon, meghatalmazotti minőségben,
 - az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője G. Palatiello avvocato dello Stato,
 - a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna és M. Szpunar, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviselőjében M. Wilderspin és C. Tufvesson, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2013. október 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.) 16. cikke (2) és (3) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a N. Onuekwere és a Secretary of State for the Home Department (az Egyesült Királyság belügyminisztere; a továbbiakban: Secretary of State) között folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő azon határozat tárgyában, amelyben a Secretary of State megtagadta, hogy N. Onuekwere-nek mint uniós polgár családjának huzamos tartózkodási engedélyt adjon.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2004/38 irányelv (17) és (18) preambulumbekzdése értelmében:
„(17) A huzamos tartózkodás joga azon uniós polgároknak, akik a hosszú távú letelepedés mellett döntöttek a fogadó tagállamban, az uniós polgárság érzését erősíti, emellett az Unió egyik alapvető célja, a társadalmi kohézió előmozdításának kulcseleme. A huzamos tartózkodás jogát ezért valamennyi uniós polgár és családtagjaik számára biztosítani kell, ha öt évig folyamatosan a fogadó tagállamban tartózkodnak az ezen irányelvben meghatározott feltételeknek megfelelően, és ha nem álltak kiutasítási intézkedés hatálya alatt.
(18) Annak érdekében, hogy az azon fogadó tagállam társadalmába való integrálódás valódi eszköze legyen, amely tagállamban az uniós polgár tartózkodik, a huzamos tartózkodás jogát annak elnyerését követően nem lehet feltételhez kötni.”
- 4 A 2004/38 irányelvnek a „Fogalommeghatározások” című 2. cikke a következőket mondja ki:
„Ezen irányelv alkalmazásában:
1. »uniós polgár«: egy tagállam állampolgárságával rendelkező bármely személy;

2. »családtag«:

a) a házastárs;

[...]

3. »fogadó tagállam«: az a tagállam, ahova az uniós polgár költözik azért, hogy a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát gyakorolja.”

5 Ezen irányelvnek a „Kedvezményezettek” című 3. cikke az (1) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ezt az irányelvet kell alkalmazni mindazokra az uniós polgárookra, akik olyan tagállamba költöznek, vagy olyan tagállamban tartózkodnak, amelynek nem állampolgárai, valamint az őket kísérő vagy hozzájuk csatlakozó, a 2. cikk 2. pontjában meghatározott családtagjaikra.”

6 Az említett irányelvnek a „Tartózkodás joga három hónapot meghaladóan” című 7. cikke az alábbiak szerint fogalmaz:

„(1) Valamennyi uniós polgárt megilleti a tartózkodás joga egy másik tagállam területén három hónapot meghaladó időtartamra, ha:

a) munkavállalók vagy önálló vállalkozók a fogadó tagállamban; vagy

b) elegendő forrásokkal rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy ne jelentsenek indokolatlan terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére tartózkodásuk időtartama alatt, és a fogadó tagállamban teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek; vagy

c)

– tanulmányok folytatásának fő céljából, ideértve a szakképzést is, beiratkoztak egy magán- vagy közoktatási intézménybe, amelyet a fogadó tagállam akkreditált vagy tart fenn jogszabályai vagy közigazgatási gyakorlata alapján, és

– teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek a fogadó tagállamban, és nyilatkozattal vagy választásuk szerint más azzal egyenértékű eszközzel bizonyítják a megfelelő [helyesen: az illetékes] nemzeti hatóságnál, hogy elegendő forrással rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy a tartózkodásuk időtartama alatt ne jelentsenek terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére; vagy

d) az a), b) vagy c) pontban meghatározott feltételeket teljesítő uniós polgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagok.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tartózkodás jogát ki kell terjeszteni azokra a családtagokra, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és az uniós polgárt kísérik vagy hozzá csatlakoznak a fogadó tagállamban, feltéve hogy az uniós polgár megfelel az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett feltételeknek.

[...]

(4) Az (1) bekezdés d) pontjától és a (2) bekezdéstől eltérve, csak a házastársat, a 2. cikk 2. b) pontjában meghatározott regisztrált élettársat és az eltartott gyermeket illeti meg a tartózkodás joga az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő uniós polgár családtagjaként. A 3. cikk (1) bekezdését kell alkalmazni az uniós polgár, házastársa, vagy regisztrált élettársa eltartott egyenes ági felmenőire.”

- 7 A 2004/38 irányelvnek „A huzamos tartózkodás joga” című IV. fejezetében foglalt, „Az uniós polgárokra és családtagjaikra vonatkozó általános szabályok” című 16. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Azok az uniós polgárok, akik jogszerűen öt éven át folyamatosan tartózkodtak a fogadó tagállamban, huzamos tartózkodási jogot nyernek ott. Erre a jogra nem vonatkoznak a III. fejezetben előírt feltételek.

(2) Az (1) bekezdést azokra a családtagokra is alkalmazni kell, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és az uniós polgárral jogszerűen öt éven át folyamatosan tartózkodtak a fogadó tagállamban.

(3) A tartózkodás folyamatosságát nem érinti az évi hat hónapot meg nem haladó ideiglenes távollét, sem a kötelező katonai szolgálat miatti hosszabb távollét, sem a legfeljebb 12 egymást követő hónapig tartó egyszeri távollét, amelyre olyan fontos okokból kerül sor, mint terhesség és szülés, súlyos betegség, tanulmányok folytatása vagy szakképzés, vagy másik tagállamba vagy harmadik országba történő kiküldetés.

(4) A már megszerzett huzamos tartózkodási jog csak a fogadó tagállamtól való két egymást követő éven át tartó távollét esetén veszik el.”

Az Egyesült Királyság joga

- 8 A 2004/38 irányelv rendelkezéseit a 2006. évi bevándorlásról szóló rendelet (Európai Gazdasági Térség) (Immigration [European Economic Area] Regulations 2006) ülteti át az Egyesült Királyság jogába.
- 9 Az említett rendeletnek „A huzamos tartózkodás joga” című 15. cikke biztosítja a 2004/38 irányelv 16. cikkének átültetését.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 10 N. Onuekwere nigériai állampolgár. 1999. december 2-án házasságot kötött egy ír állampolgárral, aki az Egyesült Királyságban a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát gyakorolta, és akitől két gyermeke született. 2000. szeptember 5-én N. Onuekwere – egy uniós polgár családtagjaként – ötéves érvényességi időre tartózkodási engedélyt kapott az Egyesült Királyságban.
- 11 2000. június 26-án N. Onuekwere két évre felfüggesztett kilenc hónapos szabadságvesztésre ítélték, azonban ezen ítélet alapján nem került sor az érintett szabadságvesztésének tényleges letöltésére.
- 12 2004. szeptember 16-án N. Onuekwere újból elítélték egy 2003-ban elkövetett bűncselekmény miatt. Jóllehet két év hat hónap szabadságvesztés-büntetésre ítélték, 2005. november 16-án szabadlábra helyezték. Mindazonáltal a 2005. november 18-i határozatával a Secretary of State elrendelte N. Onuekwere Egyesült Királyságból történő kiutasítását. Ezt a határozatot hatályon kívül helyezték azzal az indoklással, hogy N. Onuekwere olyan uniós polgár házastársa, aki az EK-Szerződésből eredő jogait gyakorolja.

- 13 2008. január hónap során N. Onuekwerének újból szabadságvesztés-büntetést kellett letöltenie egy másik bűncselekmény miatt. 2008. május 8-án két év, három hónap szabadságvesztésre ítélték. 2009. február 6-án N. Onuekwerét szabadlábra helyezték, azonban a Secretary of State újból elrendelte az Egyesült Királyságból történő kiutasítását. Mindazonáltal 2010. június 29-én az Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (London) hatályon kívül helyezte a Secretary of State kiutasító határozatát. Annak megállapítása mellett, hogy a 2004/38 irányelv 16. cikke szerinti huzamos tartózkodási jogot csak N. Onuekwere házastársa szerezte meg, ennek a bíróságnak az volt az álláspontja, hogy az N. Onuekwere helyzetére vonatkozó tények elsőbbséget élveznek a közérdekkel szemben, amely az érdekelt közrendi okokból való kiutasítására irányul.
- 14 Ezt követően N. Onuekwere huzamos tartózkodási engedély iránti kérelmet terjesztett elő, amelyet 2010. szeptember 24-i határozatával a Secretary of State elutasított. Noha a First-tier Tribunalnak (Immigration and Asylum Chamber) az volt az álláspontja, hogy a N. Onuekwerét megilleti a tartózkodási jog, megerősítette, hogy az érintett nem rendelkezik huzamos tartózkodási joggal, aki keresetet indított az utóbbi határozat ellen a kérdést előterjesztő bíróság előtt.
- 15 Ez a bíróság megállapítja, hogy ha N. Onuekwere egyesült királyságbeli tartózkodása időtartamának kiszámításából ki kell zárni az összesen hároméves és három hónapos időtartamú szabadságvesztéseinek időszakait, akkor ezen tartózkodás időtartama – jóllehet ezen időszakokkal megszakítva – meghaladja az öt évet. Ha azonban az említett időszakokat figyelembe kellene venni, akkor N. Onuekwere egyesült királyságbeli tartózkodásának időtartama kilenc év és három hónap volna az alapeljárás tárgyát képező határozat meghozatalának időpontjában, és több mint tíz év az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésekor.
- 16 E körülmények között az Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (London) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
- „1) Milyen körülmények között jelent, és jelent-e a szabadságvesztés időtartama jogszerű tartózkodást a 2004/38 irányelv 16. cikke szerinti huzamos tartózkodási jog megszerzése céljából?
- 2) Amennyiben a szabadságvesztés időtartama nem minősül jogszerű tartózkodásnak, akkor az a személy, aki szabadságvesztés-büntetését letöltötte, a 2004/38 irányelv szerinti huzamos tartózkodási jog megállapításához szükséges ötéves időszak számítása céljából egybe számíthatja-e a szabadságvesztést megelőző és az azt követő tartózkodási időszakokat?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 17 Az első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2004/38 irányelv 16. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy valamely uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagja által a fogadó tagállamban szabadságvesztésben töltött időtartamokat – amely uniós polgár ebben a tagállamban ezen időtartamok alatt már megszerezte a huzamos tartózkodási jogot – figyelembe lehet-e venni a huzamos tartózkodási jog e rendelkezés értelmében ezen állampolgár által történő megszerzése szempontjából.
- 18 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a 2004/38 irányelv 16. cikke (2) bekezdésének megfelelően a huzamos tartózkodási jognak az uniós polgár egyik tagállam állampolgárságával sem rendelkező családtagjai által történő megszerzése mindenképpen azon tényről függ, miszerint egyfelől ezen uniós polgár maga megfelel az ezen irányelv 16. cikkének (1) bekezdésében rögzített feltételeknek, másfelől pedig az említett családtagok folyamatosan vele tartózkodtak az érintett időszak alatt (lásd a C-529/11. sz., Alarape és Tijani ügyben 2013. május 8-án hozott ítélet 34. pontját).

- 19 Ebben a tekintetben az uniós polgár egyik tagállam állampolgárságával sem rendelkező családtagjainak az érintett időszakban az e polgárral történő tartózkodás kötelezettségéből az következik, hogy e családtagok mint az említett polgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagok tekintetében szükségszerűen és elválaszthatatlanul fennáll a 2004/38 irányelv 7. cikkének (2) bekezdése értelmében vett tartózkodási jog, ezért e családtagoknak kizárólag az ezen irányelv 7. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételt teljesítő tartózkodási időszakai vehetők figyelembe (lásd a fent hivatkozott Alarape és Tijani ügyben hozott ítélet 36. és 37. pontját).
- 20 N. Onuekwere szerint, mivel a huzamos tartózkodási jognak a házastársa általi megszerzésének időpontjában az utóbbi már öt éven át folyamatosan teljesítette a 2004/38 irányelv 7. cikk (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában meghatározott feltételeket, ugyanezen időszakban ő maga is teljesítette az ezen irányelv 7. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételeket a fogadó tagállamban való tartózkodása során, ezért az említett időszakot azon tény ellenére is figyelembe kell venni a huzamos tartózkodási jognak az említett irányelv 16. cikkének (2) bekezdése értelmében általa történő megszerzése szempontjából, hogy ezen időszak egy részét szabadságvesztésben töltötte.
- 21 Amint arra az észrevételeket előterjesztő valamennyi tagállam és az Európai Bizottság is rámutat, ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni.
- 22 Ugyanis a 2004/38 irányelv 16. cikke (2) bekezdésének magából a szövegéből és a céljából az következik, hogy a szabadságvesztés időtartamai nem vehetők figyelembe a huzamos tartózkodási jog e rendelkezés szerinti megszerzése szempontjából.
- 23 Egyrészt, amint az már a jelen ítélet 18. pontjában felidézésre került, az e 16. cikk (2) bekezdésének megfelelően az uniós polgár egyik tagállam állampolgárságával sem rendelkező családtagjai huzamos tartózkodási jogának megszerzése mindenesetre nemcsak attól a tényről függ, hogy ezen uniós polgár maga megfeleljen a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdésében rögzített feltételeknek, hanem attól is, hogy ezek a családtagok folyamatosan és jogszerűen „vele” tartózkodjanak az érintett időszak alatt; a „vele” kifejezés megerősíti azt a feltételt, amely szerint ezt a polgárt az említett családtagoknak kísérniük kell őt vagy csatlakozniuk kell hozzá.
- 24 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a 2004/38 irányelv (17) preambulumbekkezdése hangsúlyozza – a huzamos tartózkodás joga a társadalmi kohézió előmozdításának egyik kulcseleme, amelyet ezen irányelv az uniós polgárság érzésének erősítése céljából írt elő, ezért az uniós jogalkotó a huzamos tartózkodás jogának a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdése jogcímén történő megszerzését az uniós polgárnak a fogadó tagállamban történő integrációjához kötötte (lásd a C-162/09. sz. Lassal-ügyben 2010. október 7-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-9217. o.] 32. és 37. pontját).
- 25 Ez az integráció, amely meghatározza a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdésében előírt huzamos tartózkodási jog megszerzését, nemcsak tér- és időbeli tényezőkön alapul, hanem a fogadó tagállamba való beilleszkedés fokára vonatkozó minőségi tényezőkön is (lásd a C-325/09. sz. Dias-ügyben 2011. július 21-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-6387. o.] 64. pontját) olyan mértékben, hogy az érintett személy és a fogadó tagállam közötti integrációs kapcsolat kétségessé válása még a 2004/38 irányelv 16. cikkének (4) bekezdésében foglalt eseten túlmenően is indokolja a huzamos tartózkodási jog elvesztését (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Dias-ügyben hozott ítélet 59., 63. és 65. pontját).
- 26 Márpedig az a tény, hogy a nemzeti bíróság letöltendő szabadságvesztést szab ki, alkalmas annak bizonyítására, hogy az érintett személy nem tartja tiszteletben a fogadó tagállam társadalmának az ezen állam büntetőjogában kifejeződő értékeit, ezért a szabadságvesztés időtartamainak a huzamos tartózkodási jognak az uniós polgár egyik tagállam állampolgárságával sem rendelkező családtagjai által

a 2004/38 irányelv 16. cikkének (2) bekezdése szerinti megszerzése szempontjából történő figyelembevétele nyilvánvalóan ellentétes volna az ezen irányelv által e tartózkodási jog bevezetése útján követett céllal.

- 27 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/38 irányelv 16. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagja által a fogadó tagállamban szabadságvesztésben töltött időtartamokat – amely uniós polgár ebben a tagállamban ezen időtartamok alatt már megszerezte a huzamos tartózkodási jogot – nem lehet figyelembe venni a huzamos tartózkodási jog ezen állampolgár által e rendelkezés értelmében történő megszerzése szempontjából.

A második kérdésről

- 28 A második kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2004/38 irányelv 16. cikkének (2) és (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a tartózkodás folyamatosságát megszakítják az uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagja által a fogadó tagállamban szabadságvesztésben töltött időtartamokat, amely uniós polgár ebben a tagállamban ezen időtartamok alatt már megszerezte a huzamos tartózkodási jogot.
- 29 Ebben a tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint az a jelen ítélet 18. pontjában felidézésre került – a 2004/38 irányelv 16. cikkének (2) bekezdése értelmében a huzamos tartózkodási jognak az uniós polgár egyik tagállam állampolgárságával sem rendelkező családtagjai által történő megszerzése egyéb feltételek mellett attól a tényről függ, hogy ezek a családtagok jogszerűen öt éven át folyamatosan ezzel a polgárral tartózkodtak.
- 30 A jogszerű tartózkodás folyamatosságára vonatkozó ezen feltétel megfelel a jelen ítélet 24. és 25. pontjában felidézett, a huzamos tartózkodási jog megszerzésénél meghatározó beilleszkedési kötelezettségnek, valamint a 2004/34 irányelv általános összefüggésének, amely irányelv a fogadó tagállam területén való tartózkodási jog vonatkozásában fokozatos rendszert írt elő, amely lényegében az ezen irányelvet megelőző különböző uniós jogszabályokban és ítélkezési gyakorlatban előírt fokozatokat és feltételeket átvéve a huzamos tartózkodás jogához vezet (lásd a C-424/10. és C-425/10. sz., Ziolkowski és Szeja egyesített ügyekben 2011. december 21-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-14051. o.] 38. pontját, valamint a fent hivatkozott Alarape és Tijani ügyben hozott ítélet 46. pontját).
- 31 Amint az a jelen ítélet 26. pontjában megállapításra került, az a tény, hogy a nemzeti bíróság letöltendő szabadságvesztést szab ki, alkalmas annak bizonyítására, hogy az érintett személy nem tartja tiszteletben a fogadó tagállam társadalmának az ezen állam büntetőjogában kifejeződő értékeit, ezért a szabadságvesztés időtartamainak a huzamos tartózkodási jognak az uniós polgár egyik tagállam állampolgárságával sem rendelkező családtagjai által a 2004/38 irányelv 16. cikkének (2) bekezdése szerinti megszerzésének szempontjából történő figyelembevétele nyilvánvalóan ellentétes volna az ezen irányelv által e tartózkodási jog bevezetése útján követett céllal.
- 32 Ebből következően a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/38 irányelv 16. cikkének (2) és (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tartózkodás folyamatosságát megszakítják az olyan uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagja által a fogadó tagállamban szabadságvesztésben töltött időtartamok, amely uniós polgár ebben a tagállamban ezen időtartamok alatt már megszerezte a huzamos tartózkodási jogot.

A költségekről

- 33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagja által a fogadó tagállamban szabadságvesztésben töltött időtartamokat – amely uniós polgár ebben a tagállamban ezen időtartamok alatt már megszerezte a huzamos tartózkodási jogot – nem lehet figyelembe venni a huzamos tartózkodási jog ezen állampolgár által e rendelkezés értelmében történő megszerzése szempontjából.**
- 2) **A 2004/38 irányelv 16. cikkének (2) és (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tartózkodás folyamatosságát megszakítják az olyan uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjának a fogadó tagállamban szabadságvesztésben töltött időtartamok, amely uniós polgár ebben a tagállamban ezen időtartamok alatt már megszerezte a huzamos tartózkodási jogot.**

Aláírások